

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 5. travnja 2017. [\[Multimedia\]](#)

Dati obrazloženje nade koja je u nama (usp. 1 Pt 3, 8-17)

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Prva poslanica apostola Petra nosi u sebi izvanredan naboj! Treba je pročitati jednom, dva, tri puta da bi se shvatilo taj izvanredni naboj: ona uspijeva uliti veliku utjehu i mir i pomaže nam shvatiti da je Gospodin uvijek uz nas i da nas nikada ne napušta, poglavito u najosjetljivijim i najtežim trenucima našega života. Ali koja je "tajna" te poslanice, a na poseban način odlomka koji smo upravo čuli (usp. 1 Pt 3, 8-17)? To je pitanje. Znam da ćete vi danas uzeti Novi zavjet, potražiti Prvu Petrovu poslanicu i čitati je sasvim polako, da biste shvatili tajnu te poslanice. Koja je tajna te poslanice?

1. Tajna se krije u činjenici da taj spis ima svoje korijene izravno u Uskrsu, u srži otajstva koje se spremamo uskoro slaviti, pomažući nam tako shvatiti sve svjetlo i radost koji izviru iz Kristove smrti i uskrsnuća. Krist je uistinu uskrsnuo, i to je lijep pozdrav koji možemo jedni drugima uputiti na dan Uskrsa: "Krist je uskrsnuo! Krist je uskrsnuo!", kao što se to čini u mnogim zemljama. Spomenuti se da je Krist uskrsnuo, da je živ među nama, da je živ i prebiva u svakome od nas. Zato nas sveti Petar snažno poziva klanjati mu se u našim srcima (usp. r. 16). Tu se Gospodin nastanio u času našeg krštenja i otud nastavlja obnavljati nas i naš život, ispunjavajući nas svojom ljubavlju i puninom Duha. Eto dakle zašto nam Apostol preporučuje dati obrazloženje nade koja je u nama (usp. r. 16): naša nada nije neki pojam, nije neki osjećaj, nije mobitel, nije hrpa bogatstava! Naša je nada jedna Osoba, to je Gospodin Isus kojeg priznajemo živim i prisutnim u nama i u našoj braći, jer je Krist uskrsnuo. Slavenski narodi kad se pozdravljaju u uskrsnim danima, namjesto "dobar dan" i "dobra večer", kažu "Krist je uskrsnuo!", "Christos voskrese!" kažu jedan drugome; i čine to s radošću! Namjesto s "dobar dan" i "dobra večer" pozdravljaju se s "Krist je uskrsnuo!".

2. Shvaćamo dakle da se tu nadu ne treba obrazlagati toliko na teorijskoj razini, riječima, već prije svega svjedočanstvom života, i to kako unutar kršćanske zajednice, tako i izvan nje. Ako je Krist

živ i prebiva u nama, u našem srcu, tada moramo također pustiti da se učini vidljivim, ne smijemo ga sakrivati, i da djeluje u nama. To znači da Gospodin Isus mora postati sve više naš uzor: uzor života i da mi moramo naučiti ponašati se kao što se On ponašao, da moramo činiti ono što je činio Isus. Nada koja prebiva u nama, dakle, ne smije ostati skrivena u nama, u našem srcu, bila bi to slaba nada, koja nema hrabrosti izaći van i pokazati se; naša nada, kao što se vidi iz Psalma 33 kojeg Petar citira, mora nužno izbiti van, poprimajući profinjen i sebi svojstven oblik miline, poštivanja, dobrohotnosti prema bližnjemu, i ići tako daleko da oprašta onome koji nam je nanio neko zlo. Osoba koja nema nade ne uspijeva oprostiti, ne uspijeva dati utjehu opraštanja i imati utjehu oproštenja. Da, zato što je tako činio Isus, i tako nastavlja činiti po onima koji mu daju prostora u svom srcu i svome životu, sa sviješću da se zlo ne pobjeđuje zlom, već poniznošću, milosrđem i krotkošću. Mafijaši misle da se zlo može pobijediti zlo, i tako čine osvete i tolike druge stvari za koje ni ne znamo. Ali ne znaju što je poniznost, milosrđe i krotkost. A zašto? Zato što mafijaši nemaju nadu. Razmislite o tome.

3. Eto zašto sveti Petar kaže da "uspješnije je trpjeti... čineći dobro, nego čineći zlo" (r. 17): to ne znači da je dobro trpjeti, već da, kad trpimo za dobro, tada smo u zajedništvu s Gospodinom, koji je prihvatio patiti i završiti na križu radi našega spasenja. Kada dakle mi, u najmanjim ili najvećim situacijama našega života, prihvatimo trpjeti za dobro, to je kao da bacamo oko sebe sjemenke uskrснуća, sjeme života i kao da činimo da u tami zablista svjetlo Uskrsa. Zato nas Apostol poziva uzvraćati uvijek riječima blagoslova (usp. r. 9): blagoslov nije formalnost, nije samo znak uljudženosti, već je veliki dar koji smo mi prvi primili i koji imamo mogućnost dijeliti s braćom. To je navještaj Božje ljubavi, neizmjerne ljubavi, koja je neiscrpna, koja nikada ne nestaje i koja predstavlja pravi temelj našeg spasenja.

Dragi prijatelji, shvaćamo također zašto nas apostol Petar nas naziva "blaženima", ako budemo morali trpjeti zbog pravednosti (usp. r. 13). To nije samo iz nekog moralnog ili asketskog razloga, nego zato što svaki put kad zauzmemo mjesto posljednjih i marginaliziranih ili kad ne uzvraćamo zlom na zlo, već opraštanjem, bez osvete, opraštajući i blagoslivljajući, svaki put kad to činimo mi blistamo kao živi i sjajni znakovi nade i postajemo tako oruđa utjehe i mira, po Božjem srcu. I tako idemo kroz život s milinom, krotkošću, ljupkošću i čineći dobro također onima koji nas ne vole ili nam čine zlo. Samo naprijed!

APEL

Proteklih se dana u podzemnoj željeznici u Sankt Peterburgu dogodio teški atentat, koji je prouzročio žrtve i izazvao pomutnju u stanovništvu. Dok povjeravam Božjem milosrđu one koji su smrtno stradali u toj tragediji, izražavam svoju blizinu njihovim obiteljima i svima onima koji trpe zbog tog dramatičnog događaja.

Sa zaprepaštenjem svjedočimo posljednjim zbivanjima u Siriji. Izražavam svoju snažnu osudu

zbog neprihvatljivog pokolja koji se jučer dogodio u provinciji Idlib, gdje su ubijeni deseci nenaoružanih osoba, među kojima i mnogo djece. Molim za žrtve i njihove obitelji i apeliram na savjesti onih koji imaju političku odgovornost, na lokalnoj i međunarodnoj razini, da se ta tragedija okonča i donese olakšanje tom dragom narodu koji je već dugo iscrpljivan ratom. Potičem također nastojanja onih koji, usprkos nesigurnosti i teškim uvjetima, ulažu napore da se stanovništvu toga kraja dostavi pomoć.